

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن د هیم از آن به که کشور به دشمن د هیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social - Literary

اجتماعی - ادبی

استاد محمد اسحاق "برکت"
ویرجینیا – اضلاع متحده امریکا
ششم فبروری 2013

ستړی مشي مبارکي ورکړئ عالمه!

آشنا په خپلو پښو وهلي مزلونه

زه به له هغه آشنا نه جار شم

په خپله توره يي گتلی وي جنگونه

وروسته له ډېرې مودې د "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" ویبپاڼې ته مې مخه کړه، دا چې ولې له ډېرې مودې وروسته، بېله خبره ده او دلته یې د ویلو ځای نه وینم او هم د ویلو وړ نه بولم. کله مې چې د ویبپاڼې د جنوري ۲۶ نېټې ۶۸ گڼه اعلامیه ولوستله دا راته پته او جوته شوه چې د لومړي ځل د پاره د هغو شاعرانو اولیکوالو د لیکنو پر بنسټ چې پورتنال ته لیږل شوي ول زموږ پیاوړی شاعر عزتمن "اسیر" صاحب چې مخکې له دې د "فخر الشعراء" لقب یې تر لاسه کړی وو، د "ملک الشعراء" په نوم وپیژندل او د هنر او ادب مینه والو او شاعرانو ته اعلام شو. له نیکه مرغه په ډیره خوشحالی سره مو دا خبره د دغه مبارک له خولې هم واوریدله او زموږ خوشحالی یې لا پسي ډیره کړه او دوی ته بیا مبارکي وایم او له ادیب، شاعر، ژبپوه او لیکوال ښاغلي دپلوم انجینر معروفی صاحب څخه هم ډیره مننه چې په دغه لاره کې یې ډیرې هلې ځلې کړي او رېږونه زغملی.

د مبارک ملک الشعراء صاحب به په یادوي، کله چې دوی د لومړي ځل د پاره د "فخر الشعراء" په نوم ونومول شول، هلته مې هم خپلې پیرزوينې، نيکې هيلې او مبارکۍ د "درد دل افغان" د مجلې له لارې ډالۍ کړي وې. نو ځکه ځان ډیر بختور بولم چې ما ته بيا دغه افتخار په برخه شو. د دوی د روغ او رمت صحت او د عمر د اوږدوالي په هيله!

په ژوندانه د برکت

ان شاء الله برکت له تاسو سره دی!

توضیحات :

اکثر نویسندگان عزیزالقدر زبان شیرین پشتو ، حرف یا ادات (پښه) را با کلمه مابعد متصل یعنی به شکل (پخپل) مینویسند که بصورت مطلق غلط است.

– ادات پشتو به شکل اصلی و واقعی آن باید حفظ شود در غیر اصالت خود را میبازند بطور مثال اگر ما در لنډۍ بالا بشکل (پخپلو یا پخپله) مینویسیم نخست اینکه اصالت حرف (پښه) از بین رفته ثانیاً کلمه جدیدی (پخپلو یا پخپله) که عرض اندام نموده کلمه بی معنا حتا مضحک و خنداور است. پخپلو به معنای آدم غیر مرتب و غیر منظم یعنی که پخپلو. چنانچه گوئیم او پخپلو کجا رفته بودی؟ یا رفیق ما غیاث یک آدم پخپلو است.

گفته خود را در مورد حرف (دي) با یای مجهول، مد نظر میگیریم :
این حرف بیشتر بحیث اسم اشاره بکار برده میشود مثلاً : پښه دي کتاب کي ليکل شوي؛ له دي نيټي وروسته ، که دي ونې ته وختي....

بحیث حرف ربط نیز ازان استفاده میشود مثلاً : ماته دي ونه ويلې چيرته تللی وي؟ که دي ريښتيا وويلې شاباسی درکوم.

بهر صورت در هر دو حالت وقتی حرف (ې) حذف میشود، حرف (د) باقی میماند که حرف اضافت است مثلاً : د احمد کتاب؛ د ټولگي دروازه؛ د پک سړي خبره اعتبار نه لري.
و یا اگر آنرا با کلمه بعدی وصل مینویسم خواهیم داشت:

پښه ديکتاب کي ليکل سوي، له دينيټي وروسته، که ديوني ته وختی که همه بی معنا و مضحک اند. به هر وجه حروف یا ادات در پشتو باید و باید جدا نوشته شوند و آنانی که ازین قاعده تخطی میکنند زورآورا نند و معلومدار که زور قالب ندارد. اگر زور قالب میداشت امروزه، ده پانزده نفر گردن کلفت قلدر و زورآور چطور میتوانستند سی، چهل ملیون هموطن مظلوم و بیچاره ما را

به گروگان گرفته، ملک و دارائیهای عامه را غارت کرده، بر مال و ناموس مردم تعرض کرده،
هزاران نفر را متواری و مهاجر و هزاران دیگر را کشته و زخمی و